

em nghiêng thành cho quách đổ khóc cho

với nỗi khổ tự bao giờ cho anh

còn tiếp tục với bài thơ cho anh

nhớ muôn đời đôi môi tím Em đã

khóc một chiều mây sắc xám đây bàn

tay lau hạt lệ u sầu phút vàng

son anh dịu đến mai sau ôi! nhan

sắc em là mưa bão rơi.